

ע"פ 8197/22 - פלוני נגד מדינת ישראל, פלונית

בית המשפט העליון

ע"פ 8197/22 - א'

לפני:

כבוד השופטת י' וילנר

המבקש:

פלוני

נגד

המשיבות:

1. מדינת ישראל
2. פלונית

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי לנוער באר שבע (הרכב: י' רז לוי, אב"ד והשופטים ג' שלו וא' משניות) מיום 09.11.2022 בתיק פח 43865-02-21

בשם המבקש:

עו"ד נטלי אוטן

בשם המשיבה 1:

עו"ד נועה עזרא-רחמני

החלטה

1. בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (סגנית הנשיאה י' רז-לוי, השופטת ג' שלו והשופט א' משניות) בתפ"ח 43865-02-21 מיום 9.11.2022, בגדרו נגזרו על המבקש עונש מאסר בפועל למשך חמש שנים; מאסר על תנאי; ופיצוי לנפגעת העבירה בסך 70,000 ש"ח.

עמוד 1

2. המבקש הורשע, על-יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של ניסיון למעשה סדום (לפי סעיפים 347(ב) + 345(ב)(1) + 345(א)(1) + 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק)); מעשה מגונה (לפי סעיפים 348(ב) + 345(ב)(1) + 345(א)(1) לחוק); והתפרצות למקום מגורים (לפי סעיף 406(ב) לחוק). אציין כבר עתה כי המבקש היה קטין כבן 17 וחצי בעת ביצוע העבירות.

3. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, המבקש ושניים נוספים קשרו קשר לפרוץ לבית ביישוב מסוים (להלן: היישוב) ולגנוב ממנו דברים. השלושה הגיעו עם רכב ליישוב בשעת לילה; המבקש ואחד השותפים נכנסו לאחד מבתי היישוב (להלן: הבית) דרך החלון; והשותף הנוסף נותר להמתין ברכב. בשעה שבני הבית ישנים בחדריהם, החלו המבקש ושותפו לחפש שלל בבית. בשלב מסוים נכנס המבקש לחדר שבו ישנו ארבעה ילדים, וביניהם קטינה כבת עשר (להלן: הקטינה). המבקש ניגש למיטת הקטינה, שהייתה ערה באותה עת, ביצע בה מעשה מגונה, ניסה לבצע בה מעשה סדום וגרם לה כאב. המבקש הפסיק את מעשיו ויצא מהחדר, והקטינה קראה לאביה. המבקש והשותף יצאו מהבית דרך החלון, רצו אל הרכב ועזבו את המקום.

4. כאמור, בגזר דינו מיום 9.11.2022 השית בית המשפט המחוזי על המבקש עונש מאסר בפועל למשך חמש שנים, בניכוי ימי מעצרו; מאסר על תנאי; ופיצוי בסך 70,000 ש"ח לקטינה.

5. במעמד מתן גזר הדין הורה בית המשפט המחוזי, לבקשת המבקש ובהסכמת המשיבה, על עיכוב ביצוע גזר הדין למשך 45 יום, שבהם יישאר המבקש תחת תנאים מגבילים שנקבעו בעניינו בהליך מעצרו, וביניהם שהות במעון נעול "נוף הרים" (להלן: המעון הנעול).

6. המבקש הגיש ערעור על גזר הדין, כשלצדו הבקשה שלפניי, במסגרתה מתבקש בית המשפט לעכב את ביצוע גזר הדין ולאפשר למבקש להמשיך ולשהות במעון הנעול עד להכרעה בערעור.

תמצית טענות הצדדים

7. המבקש טוען כי סיכויי ערעורו "טובים מאד", משעונש המאסר שנגזר עליו חורג לחומרא ממדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות דומות. בהקשר זה מדגיש המבקש, בין היתר, כי שירות המבחן המליץ על ריצוי מאסרו במסגרת המעון הנעול, שם כבר עבר הליכי טיפול ושיקום במשך כשנה וחצי; כי הוא היה קטין בעת ביצוע העבירות; כי אין לו עבר פלילי; וכי לפי חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971 (להלן: חוק הנוער), "דרך המלך" לענישת קטינים שביצעו עבירות חמורות היא הטלת צו מעון נעול. המבקש מוסיף כי דחיית בקשתו תעקר מתוכן את הליך השיקום שעבר במעון הנעול; ותאיין את טענתו בערעור, שלפיה יש להורות על ריצוי מאסרו - לפחות חלקו - במסגרת המעון הנעול, בשים לב לכך שניתן לשהות במעון עד גיל 21, בעוד המבקש כיום בן 19 וארבעה חודשים.

8. מנגד, המשיבה טוענת כי סיכויי הערעור נמוכים, ומציינת כי אף החליטה להגיש ערעור על קולת העונש שנגזר

על המבקש. בין היתר, המשיבה מדגישה כי חומרת מעשי המבקש גבוהה עד מאד, בשל סוג העבירות ונסיבות ביצוען. לפיכך, לגישתה, דין הבקשה להידחות.

דין והכרעה

9. עיינתי בחומר שלפניי, בחנתי את טענות הצדדים – בכתב ובעל פה – והגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות.

10. כלל הוא שנאשם, אשר הורשע בדין, יחל לרצות את עונשו מיד לאחר מתן גזר הדין; ביצוע גזר הדין לא יעוכב אלא במקרים חריגים, שבהם הוכיח הנידון כי מתקיימות בעניינו נסיבות מיוחדות, אשר גוברות על האינטרס הציבורי לאכוף את העונש באופן מיידי. במסגרת זו יש לבחון, בין היתר, את חומרת העבירה ואת נסיבות ביצועה; את אורך תקופת המאסר שנגזר על הנידון; את סיכויי הערעור; את עברו הפלילי ואת נסיבותיו האישיות; ואם מדובר בערעור על חומרת העונש בלבד (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פס' 18 (7.6.2000); וכן ראו, מני רבים, ע"פ 8625/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 8 והאסמכתאות שם (9.11.2016); ע"פ 4535/20 אהרון נ' מדינת ישראל, פס' 7 והאסמכתאות שם (20.7.2020)).

בעניינינו, איני סבורה כי המבקש עמד בנטל המוטל עליו כאמור.

11. ראשית, חומרת מעשי המבקש ונסיבות ביצועם עולה מעובדות כתב האישום המתוקן, ואיני רואה להכביר על כך מילים במסגרת זו. כמו כן, יוזכר כי המבקש היה כבן 17 וחצי בעת ביצוע המעשים, כך שאף על פי שהיה קטין, היה על סף בגירות. עוד יצוין כי אמנם למבקש אין הרשעות קודמות, אך כמפורט בגזר הדין, מתנהל נגדו הליך פלילי נוסף, בגין ריבוי עבירות רכוש שביצע בחבורה, בנסיבות דומות לנסיבות ביצוע עבירת ההתפרצות בעניינינו. נוסף על כך, ומבלי להקל ראש בהליכי הטיפול והשיקום שעבר המבקש במעון הנעול, בגזר הדין הודגש כי לפי התסקירים בעניינו, המבקש טרם הצליח לגלות אמפתיה לסבל שגרם לקטינה, ועוד נדרשת "עבודה רבה" בנוגע לעיוותי החשיבה שלו, לעיבוד העבירה ולהעמקת האמפתיה כלפי הקטינה.

בהינתן האמור, ומבלי לטעת מסמרות, איני סבורה כי סיכויי הערעור "טובים מאד", כטענת המבקש, ואף לא קרוב לכך. מכל מקום, אף אם ערעורו על חומרת העונש יתקבל ועונשו יופחת (ואיני נזקקת להביע דעה בנדון), הרי שלנוכח חומרת מעשיו, אין מקום לסברה שעונש המאסר יופחת במידה כזו, שדחיית הבקשה תאיין את הליך הערעור.

12. לא נעלם מעיני כי ערעור המבקש כולל גם טענה, שלפיה יש לאפשר לו לרצות במסגרת המעון הנעול לפחות חלק מעונש המאסר שהושת עליו, עד הגיעו לגיל 21; וכי המבקש טוען שדחיית בקשתו עלולה לאיין רכיב זה בערעור. ואולם, בשים לב לכל האמור לעיל, איני סבורה כי יש בטענה זו, כשלעצמה, כדי להטות את הכף לעבר קבלת הבקשה. ויודגש: בניגוד לטענת המבקש, חוק הנוער אינו קובע כי "דרך המלך" לענישת קטינים שביצעו עבירות חמורות היא הטלת צו מעון נעול (ראו סעיף 25(א)(1) לחוק הנוער, אשר קובע כי "קטין שהורשע, רשאי בית משפט לנוער, במקום להטיל עליו מאסר לצוות על החזקתו במעון נעול לתקופה שיקבע ובלבד שלא תעלה על תקופת המאסר המרבית הקבועה לעבירה שבה הורשע הקטין"); מה גם שכאמור לעיל, המבקש ביצע את המעשים הנדונים על סף בגירות.

לבסוף יצוין כי הליכי טיפול ושיקום זמינים גם בבית הכלא, כך שאין בדחיית הבקשה, כשלעצמה, כדי למנוע מהמבקש להמשיך בהליכים אלו (ראו והשוו: ע"פ 1859/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 26 (8.6.2022); ע"פ 5006/21 מדינת ישראל נ' פלוני, פס' 10 (6.1.2022)).

13. בהינתן כל זאת, המבקש לא עמד כאמור בנטל המוטל עליו, להוכיח כי מתקיימות בעניינו נסיבות מיוחדות המצדיקות לעכב את ביצוע עונש המאסר של חמש שנים שהוטל עליו.

14. בשולי הדברים, אציין כי לפי כותרת הבקשה, עניינה גם בעיכוב ביצוע תשלום הפיצוי שהושת כאמור על המבקש. ואולם, בגוף הבקשה לא נכללה אף טענה בעניין זה, וממילא, המבקש לא עמד בנטל להראות כי מתקיימות בעניינו נסיבות מיוחדות המצדיקות את עיכוב ביצוע התשלום כאמור (ראו, למשל, ע"פ 5359/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 4 (6.8.2020)).

15. סוף דבר: הבקשה נדחית.

המבקש יתייצב לריצוי עונשו ביום 25.12.2022 בבית סוהר דקל עד השעה 10:00, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כאמור בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 9.11.2022.

ניתנה היום, כ' בכסלו התשפ"ג (14.12.2022).

ש ו פ ט ת